



Sygn. akt I KA 9/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Michał Laskowski

Protokolant Edyta Demiańczuk - Komoń

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Departamentu do Spraw
Wojskowych Janusza Wójcika,

w sprawie płk. rez. J. S. oskarżonego z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 284 § 2 kk w zb.
z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 12 kk, st. chor. sztab. rez. W. S. oskarżonego z art.
231 § 2 kk w zb. z art. 284 § 2 kk w zb. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 12 kk i inne,
po rozpoznaniu. w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 15 stycznia 2020 r.,

apelacji wniesionej w stosunku do oskarżonego płk. rez. J. S. i do oskarżonego st.
chor. sztab. rez. W. S. przez prokuratora na niekorzyść oraz apelacji w stosunku do
oskarżonego płk rez. J. S. wniesionej przez jego obrońcę
od wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w P.

z dnia 14 marca 2019 r., sygn. akt So. (...)

a także zażalenia złożonego przez obrońcę oskarżonego st. chor. sztab. rez. W. S.
od rozstrzygnięcia odnośnie kosztów zawartego w tym wyroku,

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego J. S. na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 380zł (trzysta osiemdziesiąt złotych) za postępowanie odwoławcze oraz obciąża go kosztami postępowania apelacyjnego w 1/2 części;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. F. - Kancelaria Adwokacka w W. - kwotę 738zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% podatku VAT, za obronę z urzędu oskarżonego W. S. w postępowaniu apelacyjnym przed Sądem Najwyższym;

IV. obciąża Skarb Państwa kosztami postępowania apelacyjnego w części dotyczącej apelacji prokuratora.

UZASADNIENIE

Sygn. akt I KA 9/19

Wojskowy Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 14 marca 2019 r., sygn. akt So (...);

1. uznał **oskarżonego płk. J. S.** za winnego, że w okresie od marca 2005 r. do stycznia 2007 r. w B., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu ze st. chor. sztab. rez. W. S. - Kierownikiem Sekcji Materiałowej 5 Rejonowych Warsztatów Technicznych w B. oraz cyw. Z. R. - właścicielem firmy „P.” z siedzibą w B. przy ul. G., będąc funkcjonariuszem publicznym, pełniąc funkcję Kierownika 5 Rejonowych Warsztatów Technicznych w B., przekraczał swoje uprawnienia w zakresie zarządzania gospodarką finansową i materiałową Warsztatów w ten sposób, że w wymienionym okresie zatwierdzał do wypłaty faktury wystawione przez Zenona Roszaka dla 5 Rejonowych Warsztatów Technicznych w B. za wykonywane w rzeczywistości usługi budowlano - remontowe na rzecz Warsztatów, wiedząc, iż wysokość kwot i nieprawdziwą treść faktur każdorazowo wskazał Z. R. st. chor. sztab. rez. W. S., co skutkowało poświadczeniem nieprawdy co do realizacji wyszczególnionych w fakturach usług, gdyż nie zostały one wykonane przez Z. R., a następnie ich opłacenie z środków

budżetowych Warsztatów przeznaczonych na wskazane w fakturach usługi i były to faktury VAT:

1. nr (...) z dnia 14 marca 2005 r. za wykonanie izolacji przeciwwilgociowej i antykorozyjnej podłogi zewnętrznej w kontenerze 40 stopowym Izba Przyjęć na kwotę 8691,07 złotych,
2. nr (...) z dnia 22 marca 2005 r. za wykonanie regałów 3 segmentowych z kształtowników kwasoodpornych wraz z mocowaniem w kontenerze Sala Przedoperacyjna na kwotę 4433,97 złotych,
3. nr (...) z dnia 23 marca 2005 r. za wklejanie uszczelek drzwiowych w kontenerze Sala Przedoperacyjna na kwotę 1586 złotych;
4. nr (...) z dnia 23 marca 2005 r. za wykonanie izolacji przeciwwilgociowej i antykorozyjnej podłogi zewnętrznej w kontenerze 40 stopowym Sali Przedoperacyjnej na kwotę 5124 złotych;
5. nr (...) z dnia 20 kwietnia 2005 r. za wykonanie regałów 3 segmentowych z kształtowników kwasoodpornych wraz z mocowaniem w kontenerze Sala Przedoperacyjna na kwotę 3128,08 złotych;
6. nr (...) z dnia 20 kwietnia 2005 r. za wykonanie izolacji przeciwwilgociowej i antykorozyjnej podłogi zewnętrznej w kontenerze 40 stopowym Izba Przyjęć na kwotę 5368 złotych;
7. nr (...) z dnia 5 maja 2005 r. za wykonanie izolacji przeciwwilgociowej i antykorozyjnej podłogi zewnętrznej w kontenerze 20 stopowym Apteka na kwotę 7930 złotych;
8. nr (...) z dnia 2 czerwca 2005 r. za wykonanie izolacji termicznej ścian w kontenerze 20 stopowym na kwotę 7930 złotych;
9. nr (...) z dnia 16 czerwca 2005 r. za wykonanie izolacji termicznej ścian w kontenerze 20 stopowym Apteka na kwotę 5981,66 złotych;
10. nr (...) z dnia 1 sierpnia 2005 r. za wykonanie izolacji termicznych pionowych i poziomych ścian w kontenerze 20 stopowym Apteka na kwotę 3660 złotych;
11. nr (...) z dnia 6 października 2005 r. za ocieplenie ścian watą mineralną w kontenerze Apteka - 2 na kwotę 3300 złotych;
12. nr (...) z dnia 13 października 2005 r. za wykonanie naprawy mechanizmu elektrycznego bramy wjazdowej na kwotę 540 złotych;

13. nr (...) z dnia 14 października 2005 r. za pokrycie farbą antykorozyjną podłogi w kontenerze 20 stopowym Apteka nr 3 na kwotę 4668,80 złotych;
 14. nr (...) z dnia 17 października 2005 r. za wykonanie pokrycia farbą antykorozyjną podłóg w kontenerze 20 stopowym Apteka na kwotę 4230,37 złotych;
 15. nr (...) z dnia 23 listopada 2005 r. za pokrycie ścian watą szklaną w kontenerze 20 stopowym Apteka na kwotę 3400 złotych;
 16. nr (...) z dnia 28 listopada 2005 r. za pokrycie ścian watą szklaną w kontenerze 20 stopowym Apteka na kwotę 3400 złotych;
 17. nr (...) z dnia 21 marca 2006 r. za wyłożenie podłogi gumą olejoodporną w pojeździe typu AS 250 nr rej (...) na kwotę 2950 złotych;
 18. nr (...) z dnia 19 kwietnia 2006 r. na wykonanie naprawy przejezdnego filtra mechanicznego MFC (...), wymiana napędu filtra, naprawa sterownika elektrycznego na kwotę 1540,86 złotych;
 19. nr (...) z dnia 26 kwietnia 2006 r. na wykonanie ociepleń ścian i sufitów w pojeździe typu AS 250 (...) wełną mineralną na kwotę 3500 złotych;
 20. nr (...) z dnia 17 maja 2006 r za wykonanie naprawy - montażu, malowanie masztu pneumatycznego MPTI00 na kwotę 930 złotych;
 21. nr (...) z dnia 25 maja 2006 roku za wyłożenie podłogi gumą olejoodporną i ocieplenie ścian w AS- 250 na kwotę 3070 złotych;
 22. nr (...) z dnia 14 lipca 2006 roku za wykonanie ocieplenia ściany watą termoizolacyjną w pojeździe typu AS-250 nr rej. (...) na kwotę 5124 złotych;
 23. nr (...) z dnia 27 lipca 2006 roku za wyłożenie podłogi gumą olejoodporną w pojeździe typu AS-250 nr rej. (...) na kwotę 3070,00 złotych;
 24. nr (...) z dnia 2 stycznia 2007 roku za wykonanie konserwacji antykorozyjnej nadwozia pojazdów sanitarnych „SCAM”, pokrycie galwaniczne elementów nadwozia pojazdów sanitarnych „SCAM” nr rej. (...), nr rej. (...) na kwotę 4697,00 złotych;
- tj. popełnienia przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;
- i za to przy zastosowaniu przepisu art. 4 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 271 § 1 k.k. wymierzył mu karę jednego roku pozbawienia wolności ;na podstawie

art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres dwóch lat próby;

na mocy art. 71 § 1 k.k. orzekł grzywnę w wysokości stu stawek dziennych po dwadzieścia złotych każda;

na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w jego części od chwili wszczęcia postępowania w wysokości 2785 zł 35 gr, a na podstawie art. 617 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 380 zł.

25. uznał **oskarżonego st. chor. sztab. rez. W. S.** za winnego tego, że:

A. w okresie od marca 2005 r. do stycznia 2007 r. w B., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z ptk rez. J. S. - Kierownikiem 5 Rejonowych Warsztatów Technicznych w B. oraz cyw. Z. R., właścicielem firmy „P.” z siedzibą w B. przy ul. G., będąc funkcjonariuszem publicznym, pełniąc funkcję Kierownika Sekcji Materiałowej 5 Rejonowych Warsztatów Technicznych w B., przekraczał swoje uprawnienia w zakresie planowania i kierowania zabezpieczeniem Warsztatów w techniczne środki materiałowe oraz prowadzenia gospodarki nimi, w ten sposób, że w wymienionym okresie wskazywał Z. R. wysokość kwot i nieprawdziwą treść faktur VAT wystawianych przez tego przedsiębiorcę dla 5 Rejonowych Warsztatów Technicznych w B. za wykonywane w rzeczywistości usługi remontowo - budowlane na rzecz Warsztatów, co skutkowało poświadczeniem nieprawdy co do realizacji wyszczególnionych w fakturach usług, gdyż nie zostały one wykonane przez Z. R., a następnie ich zatwierdzeniem przez ptk rez. J. S. oraz opłaceniem z środków budżetowych Warsztatów przeznaczonych na wskazane w fakturach usługi i były to faktury VAT:

1. nr (...) z dnia 14 marca 2005 r. za wykonanie izolacji przeciwwilgociowej i antykorozyjnej podłogi zewnętrznej w kontenerze 40 stopowym Izba Przyjęć na kwotę 8691,07 złotych,

2. nr (...) z dnia 22 marca 2005 r. za wykonanie regałów 3 segmentowych z kształtowników kwasoodpornych wraz z mocowaniem w kontenerze Sala Przedoperacyjna na kwotę 4433,97 złotych,
3. nr (...) z dnia 23 marca 2005 r. za wklejenie uszczelek drzwiowych w kontenerze Sala Przedoperacyjna na kwotę 1586 złotych,
4. nr (...) z dnia 23 marca 2005 roku za wykonanie izolacji przeciwwilgociowej i antykorozyjnej podłogi zewnętrznej w kontenerze 40 stopowym Sala Przedoperacyjnej na kwotę 5124 złotych,
5. nr (...) z dnia 20 kwietnia 2005 r. za wykonanie regałów 3 segmentowych z kształtowników kwasoodpornych wraz z mocowaniem w kontenerze Sala Przedoperacyjna na kwotę 3128,08 złotych,
6. nr (...) z dnia 20 kwietnia 2005 r. za wykonanie izolacji przeciwwilgociowej i antykorozyjnej podłogi zewnętrznej w kontenerze 40 stopowym Izba Przyjęć na kwotę 5368 złotych,
7. nr (...) z dnia 5 maja 2005 r. za wykonanie izolacji przeciwwilgociowej i antykorozyjnej podłogi zewnętrznej w kontenerze 20 stopowym Apteka na kwotę 7930 złotych,
8. nr (...) z dnia 2 czerwca 2005 r. za wykonanie izolacji termicznej ścian w kontenerze 20 stopowym na kwotę 7930 złotych,
9. nr (...) z dnia 16 czerwca 2005 r. za wykonanie izolacji termicznej ścian w kontenerze 20 stopowym Apteka na kwotę 5981,66 złotych,
10. nr (...) z dnia 1 sierpnia 2005 r. za wykonanie izolacji termicznych pionowych i poziomych ścian w kontenerze 20 stopniowym Apteka na kwotę 3660 złotych,
11. nr (...) z dnia 6 października 2005 r. za ocieplenie ścian watą mineralną w kontenerze Apteka - 2 na kwotę 3300 złotych,
12. nr (...) z dnia 13 października 2005 r. za wykonanie naprawy mechanizmu elektrycznego bramy wjazdowej na kwotę 540 złotych;
13. nr (...) z dnia 14 października 2005 r. za pokrycie farbą antykorozyjną podłogi w kontenerze 20 stopowym Apteka nr 3 na kwotę 4668,80 złotych
14. nr (...) z dnia 17 października 2005 r. za wykonanie pokrycia farbą antykorozyjną podłóg w kontenerze 20 stopowym Apteka na kwotę 4230,37 złotych,

15. nr (...) z dnia 23 listopada 2005 r. za pokrycie ścian watą szklaną w kontenerze 20 stopowym Apteka na kwotę 3400 złotych,
 16. nr (...) z dnia 28 listopada 2005 r. za pokrycie ścian watą szklaną w kontenerze 20 stopowym Apteka na kwotę 3400 złotych,
 17. nr (...) z dnia 21 marca 2006 r. za wyłożenie podłogi gumą olejoodporną w pojeździe typu AS 250 nr rej (...) na kwotę 2950 złotych,
 18. nr (...) z dnia 19 kwietnia 2006 r. na wykonanie naprawy przejezdny filtra mechanicznego MFC 1002/3, wymiana napędu filtra, naprawa sterownika elektrycznego na kwotę 1540,86 złotych,
 19. nr (...) z dnia 26 kwietnia 2006 r. na wykonanie ociepleń ścian i sufitów w pojeździe typu AS 250 (...) wełną mineralną na kwotę 3500 złotych,
 20. nr (...) z dnia 17 maja 2006 r. za wykonanie naprawy - montażu, malowanie masztu pneumatycznego MPT100 na kwotę 930 złotych,
 21. nr (...) z dnia 25 maja 2006 r. za wyłożenie podłogi gumą olejoodporną i ocieplenie ścian w AS - 250 na kwotę 3070 złotych,
 22. nr (...) z dnia 14 lipca 2006 r. za wykonanie ocieplenia ściany watą termoizolacyjną w pojeździe typu AS-250 nr rej. (...) na kwotę 5124 złotych,
 23. nr (...) z dnia 27 lipca 2006 roku za wyłożenie podłogi gumą olejoodporną w pojeździe typu AS - 250 nr rej. (...) na kwotę 3070 złotych,
 24. nr (...) z dnia 2 stycznia 2007 roku za wykonanie konserwacji antykorozyjnej nadwozia pojazdów sanitarnych „SCAM”, pokrycie galwaniczne elementów nadwozia pojazdów sanitarnych „SCAM” nr rej. (...), nr rej. (...) na kwotę 4697 złotych;
- tj. popełnienia przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;
- B. w okresie od lutego 2007 r. do września 2008 r. w B., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z cyw. Z. R. właścicielem firmy „P.” z siedzibą w B. przy ul. G., będąc funkcjonariuszem publicznym, pełniąc funkcję Kierownika Sekcji Materiałowej 5 Rejonowych Warsztatów Technicznych w B., przekraczał swoje uprawnienia w zakresie planowania i kierowania zabezpieczeniem Warsztatów w techniczne środki materiałowe oraz prowadzenia gospodarki nimi, w ten sposób,

że w wymienionym okresie wskazywał Z. R. wysokość kwot i nieprawdziwą treść faktur wystawianych przez tego przedsiębiorcę dla 5 Rejonowych Warsztatów Technicznych za wykonywane w rzeczywistości usługi remontowo-budowlane na rzecz Warsztatów, co skutkowało poświadczaniem nieprawdy co do realizacji wyszczególnionych w fakturach usług, gdyż nie zostały one wykonane przez Z. R., a następnie ich opłaceniem z środków budżetowych Warsztatów przeznaczonych na wskazane w fakturach usługi i były to faktury:

1. nr (...) z dnia 14 lutego 2007 r. za wykonanie naprawy i ułożenia podłogi gumą olejoodporną, naprawę i montaż żaluzji zaciemniających w pojeździe RWŁ - IM, nr rej. (...) na kwotę 3806,40 złotych,
2. nr (...) z dnia 15 lutego 2007 r. na wykonanie naprawy i wyłożenie podłogi gumą olejoodporną, naprawę i montaż żaluzji zaciemniających w pojeździe RWŁ -IML o nr rej. (...) na kwotę 3599 złotych,
3. nr (...) z dnia 16 marca 2007 r. za wykonanie konserwacji antykorozyjnej nadwozia sanitarek SCAM o nr rej. (...) i (...) na kwotę 3233 złotych,
4. nr (...) z dnia 30 marca 2007 r. za wykonanie konserwacji antykorozyjnej nadwozia pojazdu sanitarnego „SCAM”, pokrycie galwaniczne nadwozia pojazdu sanitarnego „SCAM” nr rej. (...) na kwotę 4697 złotych,
5. nr (...) z dnia 16 kwietnia 2007 r. za wykonanie ocieplenia ścian watą termoizolacyjną w pojeździe typu AS-250 nr rej. (...) na kwotę 5124 złotych,
6. nr (...) z dnia 29 maja 2007 r. za wyłożenie podłogi gumą olejoodporną w pojeździe typu AS - 250 nr rej. (...) na kwotę 2752,93 złotych,
7. nr (...) z dnia 9 października 2007 r. za wykonanie izolacji przeciwwilgociowej spodniej części w kontenerze 40 stopowym Sala Przedoperacyjna 1 SZOP na kwotę 4855,60 złotych,
8. nr 23/2007 z dnia 18 października 2007 r. za wykonanie konserwacji antykorozyjnej podwozia pojazdów sanitarnych „SCAM” nr rej. (...), nr rej. (...) na kwotę 4611,60 złotych,
9. nr (...) z dnia 25 października 2007 r. za wykonanie konserwacji antykorozyjnej podwozia pojazdów sanitarnych „SCAM” nr rej. (...), nr rej. (...) na kwotę 4684,80 złotych,

10. nr (...) z dnia 5 listopada 2007 r. za wykonanie izolacji przeciwwilgociowej spodniej części w kontenerze 40 stopowym Sala Operacyjna 1 S. na kwotę 5197,20 złotych,
11. nr (...) z dnia 16 listopada 2007 r. za wykonanie izolacji przeciwwilgociowej spodniej części w kontenerze 40 stopowym O. na kwotę 5197,20 złotych,
12. nr (...) z dnia 22 listopada 2007 r. za wykonanie docieplenia ścian watą termoizolacyjną w kontenerze 40 stopowym Sala Operacyjna 1 S. na kwotę 2989 złotych,
13. nr (...) z dnia 5 grudnia 2007 r. za wykonanie docieplenia ścian watą termoizolacyjną w kontenerze 40 stopowym Sala Przedoperacyjna i O. 1 S. na kwotę 6002,40 złotych,
14. nr (...) z dnia 18 grudnia 2007 r. za wykonanie naprawy teleskopowego masztu pneumatycznego MP-100 z pojazdu typu R-140 nr rej. (...) na kwotę 3200,06 złotych,
15. nr (...) z dnia 19 grudnia 2007 r. za wykonanie naprawy teleskopowego masztu pneumatycznego MP-100 z pojazdu typu R-140 nr rej. (...) na kwotę 3800,30 złotych,
16. nr (...) z dnia 1 lutego 2008 r. za wykonanie naprawy teleskopowego masztu pneumatycznego MP- 100 z pojazdu typu R-140 nr rej. (...) na kwotę 2921,90 złotych,
17. nr (...) z dnia 4 lutego 2008 r. za wykonanie naprawy teleskopowego masztu pneumatycznego MP- 100 z pojazdu typu R-140 nr rej. (...) na kwotę 2940,20 złotych,
18. nr (...) z dnia 19 lutego 2008 r. za wykonanie naprawy teleskopowego masztu pneumatycznego MP-100 z pojazdu typu R-140 nr rej. (...) na kwotę 2940,20 złotych,
19. nr (...) z dnia 20 marca 2008 r. za wyłożenie podłogi gumą olejoodporną w pojeździe typu AS- 250 nr rej (...) na kwotę 3599 złotych,
20. nr (...) z dnia 21 kwietnia 2008 r. za ocieplenie ścian watą termoizolacyjną w pojeździe typu AS- 250 nr rej (...) na kwotę 5124 złotych,
21. nr (...) z dnia 13 czerwca 2008 r. za ocieplenie ścian i sufitu watą termoizolacyjną w pojeździe typu AS-250 nr rej (...) na kwotę 4758 złotych,

22. nr (...) z dnia 24 lipca 2008 r. za ocieplenie ścian i sufitu watą termoizolacyjną w pojeździe typu AS-2 nr rej (...) na kwotę 5804,76 złotych,

23. nr (...) z dnia 29 lipca 2008 r. za wyłożenie podłogi gumą olejoodporną w pojeździe typu AS-250 nr rej (...) na kwotę 3904 złotych,

24. nr (...) z dnia 2 września 2008 r. za wyłożenie podłogi gumą olejoodporną w pojeździe typu AS-2 nr rej (...) na kwotę 3904 złotych;

tj. popełnienia przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

za przestępstwa opisane w pkt. II.A. i II.B. wyroku przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., art. 91 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 271 § 1 k.k. skazał go na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby ;

na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł grzywnę w wysokości stu sześćdziesięciu stawek dziennych po piętnaście zł każda;

na podstawie art 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze w zw. z § 2 ust. 3, § 19 pkt 1, § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. F. kwotę 5580 zł tytułem nie opłaconej przez oskarżonego pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz kwotę 1283 zł. i 40 gr tytułem podatku od towarów i usług ; na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w jego części od chwili wszczęcia postępowania w wysokości 4051 zł. i 42 gr. oraz kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w wysokości 6863 zł. i 40 gr., a na podstawie art. 617 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od skazanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 540 zł tytułem opłaty.

Od tego wyroku apelację złożyli : Prokurator w Wydziale do spraw Wojskowych Prokuratury Okręgowej w P., oraz obrońca oskarżonego J. S.. Z kolei

obrońca oskarżonego W. S. złożył zażalenie na zawarte w wyroku rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonych J. S. i W. S.. **Zarzucił** obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów oraz wynikający z tejże obrazę błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść rozstrzygnięcia polegający na błędnym uznaniu za niewiarygodną relacji świadka Z. R. w zakresie wskazującym na wręczanie oskarżonym płk rez. J. S. oraz st. chor. szt. rez. W. S. korzyści majątkowych oraz pominięciu w uzasadnieniu skarżonego orzeczenia wskazania na jakich dowodach w przedmiotowej mierze Sąd się oparł i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, podczas gdy uznał relację wymienionego świadka w pozostałym zakresie za wiarygodną, co skutkowało błędnym wyeliminowaniem z opisów czynów przypisanych oskarżonym działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz niezasadną zmianą kwalifikacje prawnej poprzez przyjęcie, że płk rez. J. S. dopuścił się przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., natomiast st. chor. szt. rez. W. S. dopuścił się dwukrotnie przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., podczas gdy zeznania wymienionego świadka są konsekwentne i spójne oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym, zebranym w toku postępowania materiale dowodowym, i oceniane w sposób zgodny z zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego, prowadzą do wniosku przeciwnego.

Podnosząc ten zarzut **wniósł** o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Podczas rozprawy apelacyjnej obecny na niej oskarżyciel publiczny zmodyfikował wniosek z apelacji i wniósł o rozstrzygnięcie merytoryczne poprzez uznanie oskarżonych za winnych czynów odpowiednio: płk. rez. J. S. za winnego czynu z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., st. chor. sztab. rez. W. S. winnego czynu z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. - dwukrotnie i wymierzenie im kar zgodnie z wnioskiem prokuratora z

postępowania przed sądem I instancji tj.: płk. rez. J. S. : kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych po 100zł każda stawka, nawiązki w wysokości 5000 zł na rzecz pokrzywdzonego - Oddziału Gospodarczego Rejonowych Warsztatów Technicznych, warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres 4 lat próby oraz orzeczenie środka karnego w postaci degradacji; st. chor. sztab. rez. W. S. - za czyn 1 - kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych i po 50 zł każda stawka, nawiązki w wysokości 2500 zł na rzecz pokrzywdzonego oraz środek karny w postaci degradacji, - za czyn 2 - kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych po 50 zł każda stawka, nawiązki w wysokości 2500 zł na rzecz pokrzywdzonego oraz środek karny w postaci degradacji; orzeczenie kary łącznej w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 50 zł każda stawka oraz wykonanie środków kompensacyjnych i środków karnych. Wniósł natomiast o oddalenie apelacji obrońcy oskarżonego płk. rez. J. S. oraz o nieuwzględnienie zażalenia obrońcy adw. P. F., tym samym o utrzymanie w mocy orzeczenia sądu I instancji w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach sądowych zapadłego wobec st. chor. sztab. rez. W. S..

Obrońca oskarżonego J. S. w swojej apelacji podniósł zarzut obrazy przepisów postępowania karnego, tj. art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. oraz 424 § 1 pkt 1 k.p.k., polegający na dowolnej ocenie materiału dowodowego, z pominięciem istotnych partii materiału dowodowego oraz zaniechaniem wskazania tych dowodów, na których Sąd I instancji się oparł i dlatego nie uznał dowodów przeciwnych, co w konsekwencji doprowadziło do wadliwych ustaleń na płaszczyźnie faktycznej co do sprawstwa osk. J. S. w zakresie przypisanych mu czynów z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., i **wniósł** o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od dokonania zarzucanego mu czynu.

Natomiast obrońca oskarżonego W. S. zaskarżając powyższy wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach, w zażaleniu **zarzucił** obrażę przepisów postępowania karnego, a mianowicie art. 624 § 1 k.p.k., poprzez zasądzenie od oskarżonego kosztów postępowania, pomimo wszelkich podstaw ku

temu aby uznać iż uiszczenie tych kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe z uwagi na jego sytuację majątkową i rodzinną, oraz naruszenie art. 633 k.p.k. poprzez naruszenie zasad słuszności bez uwzględnienia, że nie wszystkie zarzuty oskarżenia zostały się w wyroku Sądu i okoliczności, iż koszty zasądza się od każdego z współoskarżonych, mając na względzie koszty związane ze sprawą każdego i w zależności od wagi, rodzaju oraz ilości zarzutów mu przypisanych **wniósł** o zmianę zaskarżonego orzeczenia przez zwolnienie oskarżonego od zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w całości lub w części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Złożone w niniejszej sprawie apelacje nie zasługują na uwzględnienie. Brak jest również podstaw do podzielenia zarzutów zażalenia.

1. Odnosnie apelacji oskarżyciela publicznego.

Nie można podzielić zarzutu z apelacji oskarżyciela publicznego.

Kluczową kwestią dla prawidłowego rozstrzygnięcia co do zakresu odpowiedzialności karnej oskarżonych J. S. i W. S. była ocena zeznań świadka Z. R.. Wojskowy Sąd Okręgowy w P. ocenił jako niewiarygodną relację tego świadka co do wręczania wymienionym oskarżonym korzyści majątkowych. Dokonanie takiej oceny oskarżyciel publiczny kwestionuje w złożonej apelacji, wskazując na obrazę przez Wojskowy Sąd Okręgowy w P. unormowań z art. 7 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.

Odnosząc się do zarzutów z apelacji, na wstępie przypomnieć należy, że przepisy polskiej procedury karnej nie zawierają katalogu reguł oceny wiarygodności dowodu, w tym zeznań świadków. Stwierdza się, że **dużą rolę przy dokonywaniu oceny odgrywa element subiektywnej oceny sędziego**. W wyroku z dnia 3 kwietnia 1935 r., sygn. akt I K 138/35, Sąd Najwyższy zauważył, że sąd oceniając wiarygodność zeznań świadka, opiera się bądź na bezpośrednim wrażeniu, jakie wywiera nań osoba świadka, jego zachowanie się i sposób składania zeznań, bądź na analizie treści zeznań i porównaniu jej z innymi danymi materiału procesowego, bądź wreszcie na obu tych źródłach. Z przeprowadzonych badań wynika, że każdy sędzia ma własny, indywidualny zbiór kryteriów, które wykorzystuje przy ocenie wiarygodności zeznań. Nie można też wykluczyć, że wiedza na temat wykorzystywanych w praktyce kryteriów jest wiedzą ukrytą i że

choć poszczególne wskazania stanowią podstawę ocen, to jednocześnie nie są uświadomione. Wskazuje się, iż sędziowie prawdopodobnie nie są w pełni świadomi czynników, które istotnie wpływają na dokonywanie oceny wartości dowodowej zeznań (por. B. Wojciechowski, *Analiza i ocena zeznań świadków*, Sopot 2016, s. 207 - 217). Jasne jest przy tym, iż istniejąca swoboda sędziowska w zakresie dokonywania oceny dowodów, nie może być dowolnością w odrzucaniu lub uznawaniu dowodów za wiarygodne. Sąd powinien wykazać, że u podstaw takiej decyzji leży racjonalne przesłanki i ocena ta zgodna jest z dyrektywami zawartymi w art. 7 k.p.k., a zatem dokonana została z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Oczywiście przy tym jest, iż oceniając zeznania świadka sąd może je we fragmentach uznać za prawdziwe, a w innych za niewiarygodne.

Nie może jednak dokonać ustaleń w sprzeczności z dowodami, którym dał wiarę i jednocześnie zgodnie z dowodami, którym odmówił wiary. Z pisemnego uzasadnienia wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 marca 2019 r., sygn. akt So (...), wbrew pogładowi z apelacji oskarżyciela publicznego, wynika, że wskazano dlaczego relacja świadka Z. R. co do wręczenia przez niego pieniędzy J. S. i W. S. nie została uznana przez ten Sąd za wiarygodną (por. strony 12 – 19 pisemnego uzasadnienia wyroku). W tym kontekście należy podkreślić, iż w doktrynie trafnie podnosi się, że nie ma pewnych metod, jednoznacznych kryteriów oceny wiarygodności zeznań świadków. Nie istnieją żadne „złote środki”, szablony, wzorce, których można użyć, by jednoznacznie ustalić: ten świadek jest wiarygodny, szczery i składa pełne zeznania. Nie jest też możliwe, by poruszając się w granicach wyznaczonych przez swobodną ocenę dowodów, sprecyzować takie „automatyczne” kryteria (por. E. Gruza, *Ocena wiarygodności zeznań świadków w procesie karnym. Problematyka kryminalistyczna*, Kraków 2003, s. 428 – 431). Wojskowy Sąd Okręgowy w P., który przecież przesłuchiwał świadka Z. R., a zatem miał na rozprawie bezpośredni z nim kontakt, widział jego reakcje na zadawane pytania, sposób jego zachowania w trakcie składania zeznań, miał prawo, w realiach niniejszej sprawy dokonać takiej oceny dowodu z zeznań tego świadka, w tym co do zmian treści tych zeznań we fragmencie dotyczącym wręczenia pieniędzy oskarżonemu J. S. i W. S..

Należy przy tym zauważyć, iż ewentualna wadliwość pisemnego uzasadnienia wyroku nie może mieć wpływu na treść zapadłego przecież wcześniej wyroku sądu pierwszej instancji. Przepis art. 455a k.p.k. stanowi, że uzasadnienie wyroku nie decyduje w tym, czy możliwa jest kontrola instancyjna zapadłego orzeczenia. Z kolei z unormowania od 424 § 1 k.p.k. jasno wynika, że wymienione w nim elementy uzasadnienia, w tym również wskazane w pkt 1 tego przepisu, powinny być przedstawione w sposób zwięzły. W doktrynie podkreśla się, że zwięzłe uzasadnienie to takie, które charakteryzuje się rzeczowością, jasnością, logicznością, i to zarówno w zakresie opisu stanu faktycznego i oceny dowodów, jak i w zakresie dotyczącym rozważań prawnych (por. D. Drajewicz, Uzasadnienie wyroku sądu *a quo* w świetle znowelizowanych przepisów Kodeksu postępowania karnego, Monitor Prawniczy nr 20, s.1097 - 1098).

2. Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego J. S.

Apelacja ta nie zasługuje na uwzględnienie.

Podnosząc na niej zarzuty obrazy przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. oraz art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., obrońca tego oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie J. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

W orzecznictwie trafnie przyjmuje się, że zarzut obrazy art. 7 k.p.k. w powiązaniu z art. 410 k.p.k., jest zasadny tylko wówczas, gdy naruszenie, ujętej w art. 7 k.p.k. zasady swobodnej oceny dowodów, było spowodowane pominięciem istotnej okoliczności zdarzenia bądź nieujawnieniem jej na rozprawie z naruszeniem przepisów dotyczących gromadzenia i przeprowadzenia dowodów. W sytuacji zaś, gdy orzekający sąd prawidłowo ujawnił na rozprawie dowody, które pozwoliły na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie i poddał je ocenie, nie można podzielić zarzutu obrazy przepisu art. 410 k.p.k. Podnosząc zarzut naruszenia przepisu art. 410 k.p.k. należy w środku odwoławczym wykazać istnienie określonych braków w ujawnieniu dowodów oraz w wyjaśnieniu całokształtu okoliczności sprawy.

W realiach przedmiotowej sprawy, nie można podzielić tezy, że w apelacji obrońcy oskarżonego J. S. wykazano, iż Wojskowy Sąd Okręgowy w P. naruszył powołane wyżej przepisy.

Istota sprawy w zakresie odpowiedzialności karnej oskarżonego J. S. sprowadzała się do oceny zeznań świadka Z. R. i kwestii tej Wojskowy Sąd Okręgowy w P. poświęcił wiele miejsca w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Podał dlaczego tylko w części oparł się na dowodzie z zeznań tego świadka (por. strony 14 - 19 uzasadnienia). Ocenie tego dowodu, w realiach przedmiotowych sprawy, nie można zasadnie postawić zarzutu dowolności. Nie podważają też takiej oceny, wskazane w uzasadnieniu apelacji dowody z zeznań świadków: J. K., J. Ł., M. Z., M. W., H. B., R. H., K. G., L. B., P. J., T. Ł., A. S., J. K., A. F., R. G., S. K.. Trzeba bowiem pamiętać też np. o treści zeznań świadków: G. G., M. B., P. D., R. J., M. R., S. K., R. G., B. M., W. K., J. R., K. C., J. K., M. S., M. J., K. Ż., A. S., T. Z.. Sąd trafnie wywiódł cyt. „W przypadku świadków - robotników wykonujących konkretne prace w kontenerach i pojazdach ich relacje były praktycznie stanowcze i przy tym wzajemnie potwierdzające się, więc można było uznać za pewne, że tych prac nie wykonał Z. R., którego większość znała i kojarzyła tylko z pracami hydraulicznymi w kontenerach i remontami pomieszczeń, więc zauważyli by go przy innych pracach, gdyby je wykonywał, zwłaszcza gdyby były to prace należące do ich zakresów obowiązków, czyli byli by świadkami niejako „odbierania im pracy” i możliwości uzyskania premii. Ponadto te relacje znajdowały potwierdzenia w adnotacjach na odnalezionych KR i KUT, gdzie odnotowano wykonanie prac przez konkretnych pracowników RWT, a brak było jednocześnie odnotowania faktur wystawianych przez Z. R. na usługi dotyczące właśnie tych pojazdów, choć faktury innych firm zewnętrznych dotyczące takich usług zostały odnotowane na nich.

Zeznania innych pracowników RWT także wskazywały, że Z. R. był widziany przez wielu z nich podczas prac remontowych w pomieszczeniach RWT i prac hydraulicznych w kontenerach. Wersja przedstawiona przez Z. R. znalazła także potwierdzenie w wynikach oględzin pomieszczeń RWT, kiedy Z. R. bez wahania wskazywał w którym pomieszczeniu jakie prace wykonał, w tym tak charakterystyczne jak postawienie ścianki działowej tworzącej pomieszczenia gościnne, ściany z drzwiami atestowanymi w kancelarii tajnej, wyciągów w palarni i warsztatach. Dotyczyło to także otoczenia urządzenia szarpak w stacji kontroli pojazdów, co pozwoliło na wyeliminowanie faktury dotyczącej tego zadania z

zarzutów, bo była to prawdziwa faktura, co potwierdził także kierownik tej stacji. Te korelacje pomiędzy zeznaniami świadków, Z. R. i pierwotnymi wyjaśnieniami osk. S. pozwoliły na stanowcze określenie, że pozostałe faktury objęte zarzutami w swej treści nie opisywały prawdziwego zadania, które Z. R. wykonał, choć w ich miejsce wykonał remonty i modernizacje w pomieszczeniach RWT, ale o poniesieniu wydatków przez RWT na takie remonty i modernizacje, poza nielicznymi wyjątkami, nie ma w dokumentacji RWT i Z. R. żadnych śladów, pomimo, że miały one rzeczywiście miejsce.

Sąd nie zaakceptował jako możliwej wersji prezentowanej przez osk. Szulca, że Z. R. wykonywał prace remontowe w pomieszczeniach RWT za darmo, a w zamian miał zapewnioną pracę przy pojazdach wojskowych i kontenerach. Wobec ilości wyremontowanych przez Z. R. i zakresu tam wykonanych prac, wymagających przecież zakupu materiałów i czasu do ich wykonania, w porównaniu do wartości przedmiotowych faktur opłaconych przez RWT jasnym jest, że żaden rozsądny przedsiębiorca nie wykonałby takiej ilości remontów za darmo, skoro mógłby w tym czasie wykonywać normalnie odpłatne prace, zwłaszcza że wykonywał je na dobrym poziomie i niezbyt drogo. Jednocześnie nie odnaleziono żadnego zapisu w KR i KUT potwierdzającego wykonanie usługi przez Z. Roszaka, a odnaleziono zapisy potwierdzające wykonanie takich prac przez pracowników RWT, co poparli swoimi zeznaniami.”

Orzeczona wobec oskarżonego J. S. kara uwzględnia wszystkie okoliczności wiążące się z ustawowymi dyrektywami jej wymiaru. Okoliczności obciążające oraz łagodzące zostały wskazane w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (str. 34 - 35 tego uzasadnienia). W realiach sprawy nie można przyjąć aby ta kara była karą rażąco niewspółmiernie surową.

3. Odnośnie zażalenia obrońcy oskarżonego W. S. złożonego od zawartego w wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 marca 2019 r., sygn. akt So (...), rozstrzygnięcia o zasądzeniu kosztów postępowania.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W zażaleniu wniesionym w trybie art. 626 § 3 k.p.k. zarzucono obrazę przepisów postępowania karnego, a mianowicie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 633 k.p.k.

Poza sporem jest, iż unormowanie z art. 624 § 1 k.p.k. ma zastosowanie w sytuacjach wyjątkowych, gdyż zasadą jest, że w sprawach z oskarżenia publicznego, gdy sąd nie znajduje podstaw do zwolnienia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych to ma obowiązek je zasądzić. Tylko jeżeli istnieją, w realiach konkretnej sprawy, podstawy do uznania, że uiszczenie kosztów byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację: a) rodzinną, b) majątkową, c) wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności, sąd może zwolnić oskarżonego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. Uciążliwy to „trudny do zniesienia, dający się we znaki, bardzo kogoś obciążający, męczący, dokuczliwy” (por. M. Szymczak (red.), Słownik języka polskiego. Tom III, Warszawa 1981, s.575), a słowo zbyt oznacza „nadmiernie, przesadnie, za bardzo” (tamże s. 988). Czyli chodzi o sytuację, gdy owe normalne przecież uciążliwości jakże wiążą się dla każdej osoby, gdy musi uiścić na rzecz innego podmiotu określoną kwotę pieniędzy, pomniejszając przez to swój majątek lub swoje dochody, osiągając poziom, który można określić jako nadmierny, biorąc pod uwagę okoliczności wymienione wyżej pod lit. a - c. Nie można zasadnie wywodzić, iż taka sytuacja ma miejsce w przypadku oskarżonego W. S., który jest emerytem wojskowym. Każda osoba występująca w procesie karnym w charakterze oskarżonego, musi liczyć się z tym, że w przypadku skazania zostanie obciążona kosztami sądowymi. Prawo polskie, co do zasady, nie gwarantuje oskarżonym bezpłatnych postępowań karnych. (por. wyjątek z art. 625 k.p.k.)

Nie można również w realiach niniejszej sprawy podzielić podniesionego w zażaleniu zarzutu obrazy art. 633 k.p.k. Przecież oskarżony Wiesław Stojak został uznany za winnego popełnienia dwóch przestępstw popełnionych w warunkach ciągu przestępstw, o jakich mowa w art. 92 § 1 k.k., zaś oskarżonego J. S. uznano za winnego popełnienia jednego przestępstwa. Sąd zastosował prawidłowo rozwiązanie z art. 633 k.p.k. Oskarżonego W. S. obciążono tylko połową wydatków jakie zostały poniesione w niniejszej sprawie w związku z przesłuchaniem świadków, oraz kosztami związanymi w wysyłaniem zapytań do Krajowego Rejestru Karnego co do jego osoby, kosztami opiniowania psychiatrycznego i psychologicznego, a także pomocy prawnej z urzędu udzielanej

jemu w śledztwie i podczas postępowania sądowego. Przypomnieć przy tym należy, że wydatki z tytułu niezapłaconej przez stronę pomocy prawnej udzielanej z urzędu stanowią składnik kosztów sądowych, które ponosi wyłącznie strona, na rzecz której pomoc prawna była świadczona. Obciążają one zatem indywidualnie każdego oskarżonego na którego rzecz działał obrońca z urzędu, nie mogą być natomiast przedmiotem partycypacji ze strony współoskarżonych, w procesie złożonym, gdyż byłoby to nie do pogodzenia z zasadą słuszności (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2002 roku, sygn. akt WZ 3/02, OSNKW 2002, z. 7 - 8, poz. 64).

Mając przedstawione wyżej względy na uwadze Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, w tym o opłacie, orzeczono na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. oraz art.8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.